

“Ифет”: Продължението

сезон 2, еп. 58 (98)

“Дилек влиза в затвора”

вечерта

в ресторанта

Ифет: Какво говориш Джан? ***притеснено***

Джан: Ще се омъжиш ли за мен Ифет?

Ифет: Аз, аз...

Джан: Ще станеш ли моя съпруга?

Ифет: Не мога да го направя. ***натъжава се***

Джан: Ифет, нека сключим фиктивен брак!

Ифет: Аз си тръгвам, Джан. ***взима си чантата и излиза от ресторанта***

Джан: Ифет, почакай! ***тръгва след нея***

Ифет: Не мога да приема предложението ти. Разбери ме правилно! ***повиква такси***

Джан: Ифет, с теб ще бъдем много щастливи. Обещавам ти, че няма да те разочаровам!

Ифет: Съжалявам. ***качва се в таксито***

Джан: Ифет, Ифет! ***вика след нея***

в дома на Серпил

Серпил се прибира

Феяз: Серпил? ***отива до нея***

Серпил: Феяз.

Феяз: Серпил, кажи ми, че ми прощаваш! Виж, наистина много съжалявам за думите си.

Серпил: Как бих могла да ти се сърдя? Ела насам. ***прегръща го***

Феяз: Наистина ли ми прощаваш?

Серпил: Мхм. ***клати глава и се усмихва***

Феяз: Скъпата ми, любима моя! Обещавам, че повече няма да те ядосвам и натъждавам. ***целуват се***

Феяз получава ново съобщение на телефона си

Серпил: Кой е?

Феяз: *Трябва да се видим отново. Вечерта беше чудесна.* ***чете*** Ами... един колега ми е изпратил съобщение, но няма значение. Сега е по-важно, че отново сме заедно. ***целуват се***

в дома на Ифет

Ифет се прибира

Саиме: Ааа, дъще, защо се връщаш толкова рано?

Ифет се затваря в стаята си. Саиме отива при нея

Ифет: Остави ме лелю!

Саиме: Ифет, дъще, какво е станало? Защо си тъжна? Да не би Джан да те е обидил? ***разтревожено***

Ифет: Джан ми предложи брак лелю, брак.

Саиме: Какво? Наистина ли? Знаех си. ***весело***

Ифет: Защо се радваш?

Саиме: Сигурно си приела, нали дъще? Как би му отказала? Ще бъдеш много щастлива с него.

Ифет: Изобщо не съм приемала нищо, лелю. Тръгнах си. ***тъжно***

Саиме: Какво? Как така си си тръгнала? Остави Джан сам след това, което се е случило? Ифет, ти сериозно ли го направи?

Ифет: Нямах какво друго да направя, лелю.

Саиме: Не мога да повярвам. ***отчаяно*** Вместо да приемеш предложението му, ти ей така си си заминала и си го оставила сам. Направила си огромна грешка, Ифет. ***сърдито***

Ифет: Как да приема предложението му? Казах ти няколко пъти, че за мен той е само приятел и нищо повече. А и искаше да сключим само фиктивен брак.

Саиме: Ето за това те е поканил на вечеря, миличка. А и какво толкова, ако приемеш? Нали казваш, че бракът Ви ще е фиктивен?

Ифет: Та аз дори не го познавам. Не мога туко-така да забравя за Джемил и да се омъжа за Джан.

Саиме: Как да не го познаваш? Кой друг е правил толкова жертви за теб? Никой. Кой се е тревожил постоянно за състоянието ти? Никой. Какво повече искаш, какво? Очаквах, че поне ще му кажеш, че ти е нужно време. А ти си си заминала. ***нервно***

Ифет: Лелю, наистина ли смяташ, че трябва да се омъжа за Джан?

Саиме: Да, смятам го. Сключете само фиктивен брак, с времето ще се опознаете и ще направите голяма сватба. Довери ми се дъще, знам, че ще бъдеш щастлива!

Ифет се замисля

на следващия ден

в болницата

Полицията отвежда Дилек

Дилек: Къде ме водите? ***изплашено***

Полицай: Арестуваме Ви госпожо. Отдавна Ви издирвахме, време е да бъдете преместена в затвора.

Дилек: Не, не, аз нищо не съм направила.

Полицай: Това ще го обясните на прокурора. Дълго време Ви търсихме, срещу Вас е повдигнато обвинение за смъртта на Джемил Йоздемир. Ще бъдете осъдена.

Дилек: Не, аз не съм виновна, не съм. ***вика***

Полицай: Влизайте! ***бутат я в колата***

Дилек: Пуснете ме, пуснете ме! Негодници. Пуснете ме! ***крещи***

в дома на Ифет

Саиме: Ааа, Ифет, защо си будна толкова рано? Случило ли се е нещо?

Ифет: Не, лелю, защо трябва да се е случило нещо, за да се събудя рано?

Саиме: Къде отиваш дъще?

Ифет: Ще се срещна с Джан.

Саиме: Така ли? Да не би да си размислила?

идва Нимет

Нимет: Добро утро! Ифет, къде отиваш толкова рано?

Ифет: Ще се срещна с Джан.

Саиме: Какво има дъще? Джан ли те повика?

Ифет: Снощи много мислих около думите ти, лелю. Взех решение... ще се омъжа за Джан.

Нимет: Какво? ***весело***

Саиме: Наистина ли, миличка? Това е много добра новина. Ох, слава Богу! Браво, дъще, браво! Взе най-доброто решение.

Нимет: Браво, Ифет! ***прегръщат се***

Ифет: Правя го само заради теб, лелю, както и за да не нараня Джан. Ще подпишем, а с времето ще се опознаем. Колкото и да не искам, ще му дам шанс, ако е писано ще стане!

Саиме: Много добро решение взе, дъще. Много ме зарадва. Ще видиш, с Джан ще бъдете щастливи!

Ифет: Дано, дано! Е, хайде, аз ще тръгвам. ***излиза от къщата***

Саиме: Послуша ме, най-после ще направи нещо добро! ***радостно***

в дома на Серпил

Феяз: Добро утро! ***прозява се***

Серпил: Скъпи, не си ли на работа? Виж колко е часът!

Феяз: Спокойно, днес съм втора смяна. ***целува я***

Серпил: Така ли? Значи ще прекараме половин ден заедно, така ли?

Феяз: Да, скъпа. ***доволно***

Серпил: Хайде, сядай тогава да закусиш!

на вратата се звъни

Феяз: Аз ще отворя.

Серпил: Не, ти стой. Аз ще видя кой е. ***отваря вратата*** Кого търсите?

учудено

Жулиде: Здравейте, аз съм Жулиде! ***подава си ръката***

Серпил: Да, кажете. ***ръкостискат се***

Жулиде: Редно е и ти да ми кажеш името си. ***наперено***

Серпил: Виж какво, казвай какво искаш, или си върви! Започваш вече да ме ядосваш. ***вика***

Жулиде: Спокойно де, спокойно! Тук ли живее Феяз?

Серпил: Феяз ли? Кой Феяз?

Жулиде: От таксиметровата фирма ми казаха, че мога да го открия тук.

Серпил: За какво ти е пък Феяз?

идва Феяз

Жулиде: Трябва ми. ***вижда Феяз*** Ааа, Феяз? Скъпи. ***хвърля се на врата му*** Как само се притесних, че няма да те намеря. Сестра ти ми отвори вратата, тя с теб ли живее?

Серпил: Каква сестра, бе? Аз съм съпругата му. ***ядосано***

Феяз: Коя си ти?

Жулиде: Как коя съм? Феяз, забравили колко добре си прекарахме онази нощ? Писах ти толкова съобщения, а ти не ми отговори. Добре, че записах номера на таксито ти, за да мога да те открия. ***целува го***

Серпил: Какво говориш ти? Луда ли си? ***вика***

Жулиде: С Феяз прекарахме една нощ заедно, беше страхотно. ***надува се***

Серпил: Феяз? ***поглежда към него***

Феяз: Серпил, аз... ***притеснено***

Жулиде: Намерих те, сега искам отново да повторим всичко.

Серпил: Феяз, това вярно ли е?

Жулиде: Разбира се, че е вярно. Ето, виж. ***показва и няколко снимки на телефона си***

Феяз: Серпил, бях пиан, не знаех какво върша. Много съжалявам. ***опитва се да я прегърне***

Серпил: Как можа? ***зашлевява му шамар*** Не те ли е срам? Как можа, как? ***разплаква се***

Феяз: Серпил, изслушай ме!

Серпил: Няма какво да те слушам, махайте се от очите ми! ***бута ги*** Не искам да те виждам повече, Феяз. Никога повече. ***тръшва вратата*** Бъди проклет! Мразя те, мразя те. ***започва да събаря предмети*** Защо, защо? ***пада на земята и започва да плаче***

в едно кафе край Босфора

Джан: Добре дошла! Сядай. ***дърпа ѝ стола, за да седне***

Ифет: Благодаря!

Джан: Ифет, извинявай много за снощи, наистина не знам как реших да прибързам толкова с предложението. Да, знам, че в момента си в труден етап от живота си, наистина не съобразих.

Ифет: Не се извинявай, Джан! Дойдох да поговорим за предложението ти.

Джан: Как така? Да не би... да не би да си размислила, Ифет? ***притеснено***

Ифет: Снощи много мислих около предложението ти, Джан. С теб все още не се познаваме, но с времето ще свикнем един с друг. Реших, че може би е по-добре да ти дам шанс.

Джан: Ифет, наистина ли? ***весело***

Ифет: Да, можем да сключим само фиктивен брак.

Джан: Благодаря ти много, Ифет! ***става и я прегръща*** Ифет, обещавам ти, че ще те направя много щастлива!

Ифет: Нека подготвим всичко час по-скоро, става ли?

Джан: Разбира се, до две седмици с теб ще сключим брак. ***весело***

в затвора

вкарват Дилек в килията

Надзирател: Хайде, влизай! ***бута я***

Затворничка: Оооо, добре дошла! Изглеждаш много хубаво. ***върти се около нея***

Дилек: Оставете ме!

Затворничка: Спокойно, нищо няма да ти направим! Личи си, че си много богата. ***докосва я по косата***

Дилек: Не ме докосвай! ***вика***

Затворничка: Я не се ядосвай! Тук си на наш терен, нали знаеш, че правилата в затвора за други, драга?! Тук изпълняваш нашите закони, изобщо не ни интересува каква си била навън. ***надменно*** Мукадес, покажи на гостенката ни къде ѝ е леглото!

Мукадес: Да, шефке. Ето това е. ***посочва на Дилек леглото***

Дилек: Благодаря!

Затворничка: Хайде, оправяй се по-бързо, защото трябва да измиеш всички чинии! Така правят всички новодошли. ***смее се***

една седмица по-късно

в дома на Ифет

Саиме: Ифет, дъще?

Ифет: Да, лелю?

Саиме: Роклята ти пристигна. Джан я е изпратил.

Ифет идва

Ифет: Ще я сложа в стаята си, лелю.

Саиме: Добре, дъще. Аз отивам в ресторанта, днес ще напишем поканите, заедно със Седат и Емине.

Ифет: Добре, лелю, но не кани толкова много хора! Все пак само ще се сгодим.

Саиме: Разбира се, дъще. Но празненството ще направим в двора. Нека всички се забавляваме.

Ифет: Добре, ти си знаеш.

Саиме: Хайде, аз отивам в ресторанта. ***излиза от къщата***

Нимет: Ааа, како, това роклята ли е?

Ифет: Мхм. ***усмихва се***

Нимет: Хайде, отвори я да я видим! ***весело***

Ифет: Ето, сега я отварям. ***отваря кутията***

Нимет: Иии, прекрасна е. Браво! ***развълнувано***

Ифет: Наистина е чудесна.

Нимет: Ще бъдеш страхотна, Ифет. ***прегръщат се*** Дано най-после си щастлива!

в селото

Нури: Джемиел, измина месец откакто започнахме лечението. Показа страхотни резултати. Днес обаче искам да се опиташ да направиш първите си крачки сам.

Джемиел: Сам ли?

Нури: Да, сам. Последният път имаше много голям напредък, според мен вече си готов, за да се справиш сам.

Джемиел: Но аз... ***учудено***

Ръза: Хайде, Джемиел, опитай се!

Нури: Давай, Джемиел!

Джемиел става от инвалидната количка и с помощта на патерица успява да направи няколко самостоятелни крачки

Ръза: Джемиел, ти ходиш. ***весело***

Нури: Браво, Джемиел!

Джемиел: Аз... аз... аз ходя. Ходя, ходя. Вече отново съм на крака. ***весело***

Ръза: Точно така, Джемиел. Ти отново ходиш.

Джемиел: Аз ходя, ходя. ***очите му се насълзяват*** Благодаря ти, Боже! Благодаря ти! Отново ходя!

Ръза: Браво, момче, браво! ***прегръщат се***

Джемиел: Аз ходя, ходя. ***смее се***